

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Honori[i] Reggi[i] Kemnathensis De Statu Ecclesiæ
Britannicæ Hodie, Liber Commentarius**

Horn, Georg

Dantisci, 1647

De Erastianis, sive Colemannianis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34026

nem vocent ; omnia hæc novum lumen sunt. Multos simulatio fefellit. Nam illi Independentes , qui olim sub Episcopis zelosissimi fuerunt contra errores devios ab Orthodoxia, nunc inter tot monstrosos errores silent, ut Burtonus, qui tantum contra Presbyterianos calet, cætera frigidus. Ex omnibus Independentibus , *inquit Th. Edoardus*, unum tantum novi, qui se sectariis opponat . His ita perpensis, facile creditur, quod idem author inquit, corruptio-nes hodiernas in tantum excedere tempora Episcoporum, in quantum Oceanus Britannicus Rhenum.

De Erastianis , sive Colemannianis.

Sicut frequenter fieri solet, ut duobus de præda litigantibus tertius eam utrique eripiat ; ita etiam Ecclesiis Anglicanis accidit. Nam cum inde Presbyteriani , hinc Independentes , pro suo quisque contenderent regimine ; factum est ut interea florentissimas Ecclesias hæreticorum & schismaticorum lues devastaret ; atque insuper tertia factio utrisque omnia eriperet . Idque ab Erastianis factum est, quam factionem *Politici* excitarunt, ejus ope Regimen, de quo velut Achilleis armis , infensissimo animo certabatur, sibi solis vindicaturi. *De origine* hujus sectæ antequam agam, operæ pretium erit, paucis ipsum Erastum, primum conditorem tertiae hujus factionis quæ nunc Angliam exercet ; & quibus ad errorem illum actus fuerit furiis, contueri. Idque *ex Historia Ecclesiæ Palatinæ*, quam Cl. Theol. *Henricus Altingius* olim concionavit. Sic igitur ille inquit : Circa A. C. 1565 nata est Heidelbergæ controversia de gubernatione Ecclesiæ, in primis vero de Excommunicatione. Cum enim ejus usus adhuc omissus esset , *C. Olevianus* perpetuo urgebat, ut ad exemplar Ecclesiæ Genevensis disciplina quoque institueretur. Resistebant huic con-

tui

tui in primis *Christophorus Probus Cancellarius, Thomas Erasmus Medicus & Senator Ecclesiasticus, & Adamus Neuserus Pastor ad D. Petri*, qui totam hanc gubernandi rationem ut tyrannicam improbabant: In primis *Eraſtum* eo conſilio ductum putant, quod cum Helvetius eſſet, nihil ab Helvetiis diversi in Palatinatum introducendum putarit. His initiiſ paulatim animi alienati. Interea Heidelbergam venit *Guilb. Witherus Anglus*, gradum Theologiae petens; & in Thesibus suis x i ac x i i de Disciplina Ecclesiastica egit. De his 10 Junii placide disputatum eſt. Cum solveretur conventus, *Eraſtus* & *Neuserus* ſe gravia contra illam materiam habere dixerunt. In eorum gratiam Disputatio 12 Junii à *P. Boquino* repetita. Disputatum eſt acriter, absque tamen convicio. Cumque discedendum eſſet, *Neuserus* dixit: *Se doctrinam hanc oppugnasse tanquam falsam, & verbo Dei repugnantem.* Tum *Eraſtus* & *Neuserus* magis magisque ſe aperuerunt, & controversiam hanc ubique scripto ac voce propugnarunt. In primis *Eraſtus* prolixè contra disciplinam ſcripsit, afferens *eam nec in V. nec in N. T. fundatam; adeoque neminem Ecclesiā excludendum, niſi conſtet eum in doctrina errare fundamentaliter.* Apud exteros quoque conqueſtus eſt disciplinam tyrannicam in Eccles. invehi. Mox detectum fuit *Neuserum* Arianismo & Turcismo obſtricatum, ac cum aliis ipſe *Eraſtus* ſuspectabatur: qui propter ea per annos complures ſacrā communione fuit abſtentus; donec editā confessione oſtenderet, ſe tantum controverſiæ disciplinariæ implicatum fuiffe; & ita Ecclesiæ Dei reconciliatus fuit anno 1566; & anno 1570 institutum eſt Presbyterium virorum gravium ex aula, Academia & urbe, qui præſentē Inspectioni Ecclesiæ & disciplinam moderarentur. Hæc ille.

Cum igitur contentiones tam acres eſſent inter duas priores factio[n]es *Independentium* & *Presbyterianorum*, tertia

à Politicis excitata fuit ambiguo consilio. Quidam *Colemannus*, Pastor Londinensis, videns paratos novaturientibus sectatores, & instinctu Politiorum, tertiam viam regiminis Ecclesiastici aperuit, ex Erasti lacunis haustam. Is vanâ prurigine motus, sparsit in concione ad Parlamentum habitâ, prima semina Erastianismi, & regimen Ecclesiæ Magistratui dedit, qui per *Interimisticos Commissarios* Ecclesiam gubernaret. Religiosissimos quoque Scotorum delegatos eâ calumniâ adspersit, quod causa sint dissidiorum in synodo, & Nationalem determinationem secum attulerint. Ex horum numero se ipsi opposuit *G. Gillespy*, Minister Edinburgensis, cuius contra Colemanni maledicas incertias eruditæ exstant dissertationes, quibus omnem Erastiani commenti iniquitatem aperuit. Post eum celeberrimus *Samuel Rutherfordius* ex professo Erastianismum, & quicquid pro eo tum ipse Erastus, tum Colemannus & alii, in Anglia attulerunt, refutavit. Mysterium sectæ hujus est, quod omne regimen Ecclesiæ ad Magistratus civile arbitrium defert; & Ecclesiam in miserrimum servitutis genus conjicit. Cæterum quanquam & synodus & pii qui que in Anglia se huic intemperiei opponerent, tamen Politiorum consilia prævaluerunt; & Erastianum Ecclesiæ regimen stabilitum, quod Commissarii Politici, genus hominum Ecclesiæ semper infestissimum & inutile, exercent. Qui exinde motus animorum secuti sunt, & suprà dictum est, & Anglia sensit. Nec evulgata Declaratio quicquam prosuit, sed acriùs omnino animos offendit. Independentes in sinu gaudebant, quasi exarmatis illo decreto Presbyteriis, in salvo omnia essent; cum tamen ipsorum quoque Independens regimen, illo decreto, manifestè sublatum esset.

De